

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3*

The Relationship between Digital Leadership of School Administrators and
Teachers' Core Competencies in Schools under Phitsanulok Primary
Educational Service Area Office 3

¹ทิพย์อนงค์ ทับเอี่ยม และ นิรดา เวชญาลักษณ์

¹Thipanon Thapiam and Nirada Wechayaluck

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: amp24thipanon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) สมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา ประชากร คือ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 160 แห่ง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน ได้จำนวน 113 แห่ง กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวนทั้งสิ้น 226 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้การประมาณค่า 5 ระดับ ความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แบบสอบถามภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .996 และสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .998 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) สมรรถนะหลักของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเองและ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล; สมรรถนะหลัก; ผู้บริหารสถานศึกษา

*Received November 29, 2025; Revised December 4, 2025; Accepted December 24, 2025

Abstract

This research aimed to investigate: (1) the digital leadership of school administrators; (2) the core competencies of teachers in schools; and (3) the relationship between school administrators' digital leadership and teachers' core competencies. The population consisted of 160 schools under the Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 3. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, resulting in 113 schools. The respondents consisted of 226 school administrators and teachers. The research instrument was a five-point rating-scale questionnaire. The content validity ranged from 0.80 to 1.00. The questionnaire on school administrators' digital leadership had a reliability coefficient of .996, while the questionnaire on teachers' core competencies had a reliability coefficient of .998. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

The findings revealed that: (1) Overall, school administrators' digital leadership was at a high level. When considered by dimension, digital professional development had the highest mean score, while digital vision had the lowest mean score; (2) Overall, teachers' core competencies were at the highest level. Among the individual dimensions, teamwork had the highest mean score, while self-development had the lowest mean score; and (3) There was a high positive correlation between school administrators' digital leadership and teachers' core competencies, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Digital Leadership; Core Competencies; School Administrators

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) รวมถึงนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นทิศทางการขับเคลื่อนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเตรียมความพร้อมให้ประชากรทุกกลุ่มมีความรู้ เพิ่มการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สร้างกระบวนการพัฒนาการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้การบริการภาครัฐได้ปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส มีประสิทธิภาพ (Office of the National Digital Economy and Society Commission, 2018) ซึ่งเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อการทำงานเป็นอย่างมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยในการสร้างนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้าถึงแหล่งข้อมูลที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาจะมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาการศึกษาให้สำเร็จและช่วยในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น (Pakotang, 2018)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ได้นำเสนอ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ประจำปีงบประมาณ 2567 สะท้อนให้เห็นว่า ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ

ด้านการศึกษายังไม่เชื่อมโยงเป็นเอกภาพ ไม่ทันสมัยและไม่เป็นปัจจุบันเป็นจุดที่ต้องได้รับการแก้ไขอีกทั้งบุคลากรบางส่วนขาดความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีในการปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผู้บริหารและครูบางส่วนมุ่งทำงานประจำมากกว่าทำงานแบบริเริ่มสร้างสรรค์ หลักสูตรและรูปแบบการพัฒนาบุคลากรไม่หลากหลายขาดความต่อเนื่องไม่เพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการของบุคลากร และบทบาทครูส่วนใหญ่ยังไม่เอื้อต่อการส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 (Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 3, 2024)

คุณภาพการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้ดิจิทัลของผู้เรียน จึงเป็นภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคนี้ที่สภาพแวดล้อมภายนอกได้เข้ามา มีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะบริบทด้านเทคโนโลยีซึ่งมีทั้งบทบาทสนับสนุนและเป็นข้อจำกัดต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน มีความเปลี่ยนแปลงในหลายระดับที่ส่งผลต่อระบบการศึกษา และทำให้สภาพแวดล้อมภายในเปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นลักษณะผู้เรียนในยุคดิจิทัล รูปแบบการเรียนรู้สมัยใหม่ บทบาทของครูในโลกดิจิทัล รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ปรับตัวตามยุคดิจิทัล (Chaemchoi, 2018) สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกให้เห็นจากทักษะ ความรู้ ความสามารถที่อยู่ภายในตัวบุคคลส่งผลต่อการปฏิบัติงาน หน้าที่ ความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างโดดเด่นและอาศัยประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาซึ่งจะมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลในการทำงาน สมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาก็เช่นเดียวกัน เป็นพฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ทัศนคติและแรงจูงใจของบุคคลส่งผลต่อความจำเป็นในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ (Office of the Civil Service Commission, 2018) สมรรถนะหลักของครูประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีมและจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู และสมรรถนะประจำสายงานประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่ การบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนภาวะผู้นำครูการสร้างสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้ซึ่งสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาเพราะเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษา การที่ครูได้รับการพัฒนาทักษะ ความรู้ ด้านการปฏิบัติงานซึ่งเกิดจากการเรียนรู้การฝึกอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ร่วมประกอบวิชาชีพย่อมส่งผลให้เกิดความสำเร็จของงานและเพิ่มขีดความสามารถตามสมรรถนะหลักของครูอีกทั้งผู้บริหารต้องมีการสร้างขวัญกำลังใจ สนับสนุนการทำงาน เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาสมรรถนะหลักในการทำงานและร่วมพัฒนาสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ (Office of the Basic Education Commission, 2010)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีวิสัยทัศน์เกิดทักษะและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีกับการบริหารสถานศึกษาและการพัฒนาสมรรถนะหลักของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและ เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 160 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 113 แห่ง ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1986 as cited in Sarn, 2017) จากนั้น ผู้วิจัยกำหนดกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลโดยใช้จำนวนตัวเลขที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 113 คน เลือกแบบเจาะจง และครูผู้สอนจำนวน 113 คน รวมทั้งสิ้น 226 คน โดยเทียบสัดส่วนตามอำเภอและการสุ่มอย่างง่าย

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการในการวิจัย

แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู แบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้การประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 26 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 7 ข้อ ด้านที่ 2 การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล 12 ข้อ และด้านที่ 3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล 7 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของครู จำนวน 31 ข้อ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 8 ข้อ ด้านที่ 2 การบริการที่ดี 5 ข้อด้านที่ 3 การพัฒนาตนเอง 7 ข้อ ด้านที่ 4 การทำงานเป็นทีม 5 ข้อ ด้านที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู 6 ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 การหาคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 คน ผลการตรวจสอบพบว่า แบบสอบถามฉบับที่ 1 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และฉบับที่ 2 สมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ทั้งสองฉบับ

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out)

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้สอนในสถานศึกษา จำนวน 1 คน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 รวมทั้งสิ้น จำนวน 15 แห่ง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผลการตรวจสอบ พบว่า แบบสอบถาม ฉบับที่ 1 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .996 และฉบับที่ 2 สมรรถนะหลักของครูในสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .998

ขั้นตอนที่ 5 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google forms) จำนวน 226 ฉบับ พบว่า ผู้วิจัยสามารถเก็บแบบสอบถาม Google forms ที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสมบูรณ์ 226 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลค่าทางสถิติ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Sarn, 2017)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากการพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อ	ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 226		ระดับ	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	4.48	.52	มาก	3
2	ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	4.50	.51	มาก	1
3	ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	4.48	.50	มาก	2
รวม		4.48	.49	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = .49) จากการพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = .51) รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = .50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = .52)

ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = .52) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ล่วงหน้าเพื่อความสำเร็จในอนาคตของสถานศึกษา ($\bar{X}$ =

4.60, S.D. = .64) รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = .65) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาถ่ายทอดวิสัยทัศน์หรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = .61)

ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = .51) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = .62) รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = .63) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = .64)

ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = .50) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอนอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = .63) รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาและส่งเสริมการใช้ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = .63) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการเรียนรู้การทำงานร่วมกัน ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = .61)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครู ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับสมรรถนะหลักของครู

ข้อ	สมรรถนะหลักของครู	n = 226		ระดับ	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.54	.49	มากที่สุด	3
2	ด้านการบริการที่ดี	4.53	.49	มากที่สุด	4
3	ด้านการพัฒนาตนเอง	4.51	.50	มากที่สุด	5
4	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.55	.51	มากที่สุด	1
5	ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.55	.52	มากที่สุด	2
รวม		4.53	.47	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = .47) จากการพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = .51) รองลงมา คือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = .52) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพัฒนาตนเอง ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = .50)

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = .49) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ พยายาม และมีความอดทน ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = .61) รองลงมา คือ ครูพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผลการดำเนินงาน ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = .61) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ครูปฏิบัติงานโดยการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ และครูติดตามปรับปรุงผลการดำเนินงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = .61)

ด้านการบริการที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = .49) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ครูปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ พยายาม เต็มใจ สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ขอรับบริการ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = .59) รองลงมา คือ ครูปฏิบัติงานรวดเร็วและให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .62) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ครูคาดการณ์และทำความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของผู้รับบริการทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .60)

ด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .50) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ครูปฏิบัติงานด้วยความสนใจ ใฝ่รู้ สัมผัสความรู้ ความสามารถของตนด้วยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .61) รองลงมา คือ ครูสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาสถานศึกษา และวิชาชีพของตนเอง ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .61) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ครูติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = .64)

ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .51) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ครูให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = .59) รองลงมา คือ ครูแสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .61) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ครูสร้างและดำรงสัมพันธ์ภาพของสมาชิกพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .64)

ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = .52) โดยพบว่าค่าเฉลี่ยรายข้อที่สูงที่สุด คือ ครูปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบในวิชาชีพ ดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = .63) รองลงมา คือ ครูรักและศรัทธาในวิชาชีพ เสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .61) และค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่ำสุด คือ ครูประพฤติปฏิบัติตนในวิถีแห่งความดีงามความถูกต้อง ทั้งในกรอบของกฎหมาย คุณธรรม จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .64)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครูในภาพรวม (n = 226)

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	สมรรถนะหลักของครู					
	1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	2. ด้านการบริการที่ดี	3. ด้านการพัฒนาตนเอง	4. ด้านการทำงานเป็นทีม	5. ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	สมรรถนะหลักของครูฯ โดยภาพรวม
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	.810**	.764**	.816**	.771**	.784**	.833**
2. ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	.828**	.768**	.821**	.783**	.776**	.839**
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	.805**	.795**	.813**	.797**	.808**	.849**
ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลฯ โดยภาพรวม	.848**	.802**	.849**	.812**	.817**	.872**

**p < 0.01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($r = .872$) และมีความความสัมพันธ์ทางบวกกับ ด้านการบริการที่ดีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .802$) ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับสูง ตามลำดับ

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r = .848$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงทุกตัวแปร ซึ่งด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ($r = .828$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($r = .805$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการบริการที่ดี มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .802$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ด้านการบริการที่ดีมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงทุกตัวแปร ซึ่งด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($r = .795$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($r = .764$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการพัฒนาตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r = .849$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ด้านการพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงทุกตัวแปร ซึ่งด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ($r = .821$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($r = .813$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r = .812$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงทุกตัวแปร ซึ่งด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($r = .797$) และ

ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($r = .771$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง ($r = .817$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ด้านการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูงทุกตัวแปร ซึ่งด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ยุคดิจิทัล ($r = .808$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ($r = .776$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาจากการวิจัย ดังภาพ

Figure 1: The Relationship between School Administrators' Digital Leadership and Teachers' Core Competencies

Source: Thapiam (2025)

1. Leadership (L) = ภาวะผู้นำ
2. Vision (V) = ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล
3. Development (D) = ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล
4. Culture (C) = ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
5. Results (R) = มุ่งมั่น ตั้งใจ ทุ่มเท อดทน และมีคุณภาพ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
6. Excellence (E) = สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ขอรับบริการ ปฏิบัติงานรวดเร็วและให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน
7. Adaptation (A) = ศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม

8. Cooperation (C) = ร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสม

9. Honesty (H) = ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบในวิชาชีพ ดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมรักและศรัทธาในวิชาชีพ เสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในยุคใหม่ เมื่อผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่เข้มแข็งและเป็นแบบอย่าง (Leader Ship) ครูจะเกิดแรงจูงใจ มุ่งมั่นทำงาน และร่วมมือกันอย่างมีพลัง ขณะเดียวกันการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัลที่ชัดเจน (Vision) ช่วยให้ครูเข้าใจทิศทางของการเปลี่ยนแปลง รู้ว่าควรพัฒนาตนเองด้านใด และสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม การสนับสนุนให้ครูพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างเป็นระบบ (Development) ยังช่วยเสริมให้ครูทำงานได้มีคุณภาพ บริการผู้เรียนได้รวดเร็วและเท่าเทียมมากขึ้น และสุดท้ายการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันในโรงเรียน (Culture) ทำให้ครูกล้าคิด กล้าทำ แบ่งปัน ช่วยเหลือกัน และรักษาจริยธรรมวิชาชีพ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารมีความสามารถในการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูเกิดการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงานจนบรรลุเป้าหมาย เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างหลากหลาย โดยผู้บริหารสถานศึกษาได้ปรับวิสัยทัศน์รู้จักปรับตัวและพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สถานศึกษาเกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Keesukpan (2016) กล่าวว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการนำเทคโนโลยีมาบริหารงานในองค์กรทั้งการจัดการเรียนรู้ของครูการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้การบริหารจัดการฐานข้อมูลขององค์กรเพื่อประกอบการตัดสินใจ การจัดการความรู้ในงานต่าง ๆ สอดคล้องกับ Wechayaluck (2024) กล่าวว่า ความสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ด้านการใช้เทคโนโลยีและนำมาสู่การปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายร่วมกัน มีการปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่มีความสามารถ สนับสนุน ส่งเสริมทักษะและความเข้าใจให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Marpue (2023) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการมีภาวะผู้นำยุคดิจิทัล จนสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในสถานศึกษาส่งผลให้ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับ Inchoo and Wannasee (2022) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดวิสัยทัศน์และส่งเสริมให้ครูและบุคลากรร่วมกันวางแผนนโยบายที่เน้นการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีภายในองค์กร

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าสมรรถนะหลักของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะหลักของครู ส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกับครูและบุคลากรอย่างเป็นระบบ สนับสนุนการสร้างสรรคและพัฒนาวัฒนธรรมการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกฝนและแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง ทำให้ครูสามารถนำปัญหาที่หลากหลายมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเชื่อมโยงเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Office of the Education Council (2019) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะเจตคติ/คุณลักษณะที่ตนมีอยู่

ทั้งนี้สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของตนมาประยุกต์ใช้ในงานหรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จนประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะ สอดคล้องกับ Choiniyom, Uttaro, Sumniang, and Chutosri, (2022) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูอย่างรอบด้าน มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองอย่างทั่วถึงซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาและสอดคล้องกับ Paenoi (2022) พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการทำความเข้าใจเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างรวดเร็ว มีการการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์แนวทางใหม่และนำเสนอความคิดที่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Mavrotheris and Mavrotheris (2016) พบว่า การนำเทคโนโลยี มาผนวกการจัดการเรียนการสอนโดยออกแบบเป็นเกมดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพครูนั้นได้ผลเป็นอย่างดี นั่นคือผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจในบทเรียน สอดคล้องกับ Chaemchoi (2018) กล่าวว่า ผู้บริหารในยุคดิจิทัลมีความสำคัญในการตัดสินใจวิเคราะห์ เพื่อทราบปัญหาแล้วใช้วิธีการแก้ไขปัญหาย่างชาญฉลาดมีกระบวนการในการดำเนินงานให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืนจนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีของบุคลากรในการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ Boonlertrit and Nak-Ai (2023) พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป

ผลวิจัยพบว่า ภาพรวมภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ส่วนสมรรถนะหลักของครู ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการทำความเข้าใจเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างรวดเร็ว มีการการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์แนวทางใหม่และนำเสนอความคิดที่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึงความสำคัญกับการกำหนดวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

ดิจิทัลควรวางแผนให้ชัดเจนและมุ่งเน้นอนาคต ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นควรตระหนักถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านวิชาชีพ ทักษะ การเรียนรู้ตลอดชีวิตและเปิดโอกาสให้ครูได้เข้าร่วมการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายทางวิชาการ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลและด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์สูงสุด ดังนั้นควรตระหนักถึงการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูและควรสร้างระบบติดตามผลการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อกระตุ้นให้ครูมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานและบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

- 2.1 ควรศึกษาการพัฒนาวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
- 2.2 ควรศึกษาการพัฒนาตนเองของครูในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ในยุคดิจิทัล
- 2.3 ควรศึกษาการส่งเสริมการใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนของครู

References

- Boonlertrit, S., & Nak-Ai, N. (2023). A Study of Relationship between Digital Leadership and School Effectiveness under the Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 2. *Ratchaphruek Journal*, 21(2), 175–189.
- Chaemchoi, S. (2018). *School Administration in the Digital Era*. (1st ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Choiniyom, Y., Uttaro, U., Sumniang, P., & Chutosri, K. (2022). Guidelines for Developing Core Competency of Teachers in Phrapariyattidhamma School, General Education Department of Nakhon Sawan Province according to Sappurisdhamma 7. *The Journal of Research and Academics*, 5(5), 65–78.
- Inchoo, W., & Wannasee, J. (2022). The Relationship between Digital Leadership of School Administrators and the Use of Technology in Learning Management in Schools under Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area Office 2. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 300–311.
- Keesukpan, E. (2016). *School Administration in the Digital Era*. Retrieved August 15, 2025, from <https://www.trueplookpanya.com/dhamma/content/52232>
- Marpue, K. (2023). *A Study of Leadership in Digital Era of the School Administrators under Mae Hong Son Secondary Educational Service Area*. (Master's Thesis). Rajabhat Chiang Mai University. Chiang Mai.

- Mavrotheris, M., & Mavrotheris, T. (2016). Pre-Service Teacher Training on Game-Enhanced Mathematics Teaching and Learning. *Technology, Knowledge and Learning*, 21(4), 379–399.
- Office of the Basic Education Commission. (2010). *Teacher Competency Assessment Manual of the Office of the Basic Education Commission B.E. (2010)*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- Office of the Civil Service Commission. (2018). *Digital Skills of Civil Servants and Government Personnel for the Transition to Digital Government (Directive No. 6/2018)*. Bangkok: Office of the Civil Service Commission (OCSC).
- Office of the Education Council. (2019). *Understanding Competencies Made Simple for the General Public and Understanding Competency-Based Curriculum Made Simple for Teachers, Administrators, and Educational Personnel*. Bangkok: 21st Century Printing Co., Ltd.
- Office of the National Digital Economy and Society Commission. (2018). *Digital Competency Framework for Thai Citizens*. Bangkok: Ministry of Digital Economy and Society.
- Paenoi, B. (2022). *The Guidelines for Development Core Competency of Teachers under Khon Kaen Primary Education Service Area Office 3*. (Master's Thesis). Rajabhat Maha Sarakham University. Maha Sarakham.
- Pakotang, J. (2018). *Digital Leadership for Professional School Administrators*. Ubon Ratchathani: Siritham Offset Printing House.
- Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 3. (2024). *Policies and Key Focus Areas for Educational Quality Fiscal Year 2024*. Phitsanulok: Supervision, Monitoring, and Evaluation Group.
- Srisakorn, B. (2017). *Introduction to Research* (10th ed.). Bangkok: Suriya Sarn.
- Wechayaluck, N. (2024). *Leadership Concepts and Theories for Educational Application*. Bangkok: Chulalongkorn University.